

KEMALİST PARTİ

Cenk YALTIKAK*

“En büyük gerçekler ve ilerlemeler, düşüncelerin serbestçe ortaya konması tartışılması ile ortaya çıkar ve yükselir¹.”

Son yıllarda sistemde ki tıkanmışlığın rahatsız ettiği yığınlarda toplumsal muhalefetin yükselişi ile birlikte birbirinden farklı örgütlenmelerle de ulusal sorunlara çözüm arayışları hızlandı. Gün yok ki yeni bir oluşum ile birileri memleketi düzeltmek için yola çıkmasın. Herkesin saptayabileceği sorunları tekrarlayan, çözümü değil tepkilerini sıralayan, bir çok hareket siyasi programlarında, şunu yapmayacağız, bunu engelleyeceğiz, buna karşıyız söylemiyle bir çeşit reaksiyoner siyaset sürdürüyor. Öncelikleri yaşamları ve birikimleri belirli olan bu hareketlerin önder kadrolarının dikkat çekici özelliği, mesleklerinden emekli aydınlar olmaları. Bir çoğu başarılı mesleki kariyerlerinden sonra, yaşamları boyunca yürüttükleri mücadelelerin içinde hayata bakıyor ve sorunları o çerçevede görüyorlar. Örnek vermek gerekirse, Y.G. Özden ve V. Savaş anti-köktendincilik eksenli bir oluşum ile Atatürkçüleri birleştirmek niyetinde. M. Soysal ve S. Akşin, Ulusal Bağımsızlıkçı anti emperyalist bir devletçilik anlayışı ile siyaset alanı açmaya çalışıyor. Taban kitlelerinde Kemalistlere seslenmeyi uygun buluyorlar. Hatta tarikat ilişkisi açık olan bir cemaat lideri Haydar Baş'ta Bağımsız Türkiye adı altında Kuvayi-Milliyeye örgütlenmesine çağırıyor. Bunlar medya önünde olanlar. Bir de internet alanında yer alanlar var. Bunlar da Türkiye'de siyasi yapıdan rahatsız olduğunu öne sürmekte. Ortak noktaları birbirine benzer reçetelerle mutlak kurtuluşu vaat etmeleri. Söylemlerinde ortak noktalar, ayrılıklarından daha çok. Buna benzer bir olay 1919 yılında Anadolu ve Trakya'da işgale karşı direniş noktaları oluşturan Müdafaa-i Hukuk hareketleri ile başlamıştı. Bu tasarımlarda sadece bıçak kemiğe dayandığında köklü değişiklikler yerine, sadece tepki ve eskiyi diriltme düzeltme amaçlıydı. Çoğunun temel çıkışı Osmanlı'nın sürmesiydi. Bu yapıların ortak noktalarının içinde sadece biri, kayda değer bir birlikteliği oluşturacak anahtardır. Bu da Ulusal Devlete karşı var olan tehlikelere karşı bir araya gelme zorunluluğudur. Fakat bu grupların saptadığı tehlikelerin bir araya gelmelerini sağlayamayacak kadar esnek ve tartışılır olması gerçek tehlikeleri küçültmektedir. Örneğin Ulusal Dayanışma Hareketi adı verilen bir grup Borun 21 yy.daki yerini iyi saptamış siyaseti onun üzerine kurmuş bulunmaktadır. Oysa stratejik önemi yüksek ve geleceğin yakıtı olan bu madeni yitirmemek için Ulusal Cumhuriyeti bekleyen başka somut ve acı verici bir tehlike gündemlerinde yoktur. Aynı şekilde ülke ekonomisinin nerede? nasıl? olduğunu görmeyen ve bu ekonomiyi toptan yok edecek bir saldırıyı önemsemeyen AB karşıtları Ankara'dan Cumhuriyete karşı en büyük saldırının yanı başımızda olduğunu parti programlarına koymaktan korkmaktadır. Oysa sorun karşı olmak değil, geleceği baştan kendi ilkelerimizle inşa etmektir. Bunun yol da gerçek tehlikenin ne olduğunu saptamak gereklidir. Aslında TSK'nın üst düzeyinde sorumlu bir komutanın söylediği sözler, hepimizi düşünmeye davet eder niteliktedir. *“Türkiye her şeye sahip her badireyi atlatacak güçtedir ama her kurum ve örgüt tespih taneleri gibi dağılmış vaziyettedir.”* İşte bize göre bu dağılmış tespih tanelerini bir araya getirecek olan ülkeyi 21 yy taşıyacak bir siyasi anlayıştır. Bu anlayış sağ ve sol adı verilen, 20 yy da artık ölen kavramları aşacak 1937 de tekrarlandığı gibi *“yepyeni”*² bir anlayış olmalıdır. Bu nedenle geçmişin olaylarını değil metodunu ve

* Jeoloji Mühendisi, Deniz Jeoloğu. Araştırma Görevlisi

uygulamalarının arkasındaki başarılı felsefeyi izlemek gerekir. Kemalizm'in içinde var olan "öteye ve yukarı"ⁱⁱⁱ bir siyaseti yaratarak, oluşturulacak önderlik gücü, sağdan sola Türkiye'nin tüm yurttaşlarını bir çerçeveye çekerek siyaseti yapılandırma şansını da içerir. Bu konuda gerekçeler ne olabilir ve hangisi gerçekten insanlarımızın hayatına ve ülke ekonomisine zarar verir? Bundan geçmiş sayılarımızda söz etmiş çözümleri de ortaya koymuştuk^{iv,v,vi,vii,viii,ix}.

Bugün karşımıza siyasi çözümleri sadece kuşatılmışlığımıza bağlı sınırlar içerisinde olan grupların farkında olmadığı temel nokta, tartıştıkları konularda sınırların sürekli karşıtlar tarafından çizilmesidir. Bu sınırların dahilinde reaksiyoner olarak davranan parti çabaları, sadece durumu geçmişte olduğunu varsaydıkları iyi günlere götürme çabasındadır. Oysa "Türkiye'nin gereksinimleri nedir? Gençler, nasıl bir gelecekte yaşayacak?" soruları muhatabı olan gençler, bu siyasal tasarımlarda olmayan yegane unsurlardır. Emekli memurlarla, siyaseti yaklaşık 40 yıldır profesyonel olarak yapanların sorması gereken soru "Türkiye'yi gençler nasıl görmek ve yönetmek istemektedir?" sorusudur. Bunun yanıtlarını arayanlar, gençleri dinlemeye bile sabrı olmayan bu grupların yaşlı önderleri ile onların su taşıyıcısı gençlerin ortak noktaları düşünsel olarak yaşlanmış olmalarını görmelidir. Oysa gençlerin önünü açacak yapılarda, gençleri dinleyen ve hak veren, ruhu ve düşüncesi yüzlerce genç ihtiyar, genç Kemalistlere siyaset hakkı için mücadele etmektedir.

Bugün kurulu ve kurulacak idealist görünümlü oportünist yapılarla geleceğe yönelmek ve sorunları aşmak mümkün değildir. Bugün Türkiye'de siyasetin her alanda tıkanmışlığının birincil sorumlusu bir kafa yapısıdır. Bu kafa yapısı, siyaseti kendi olmadan eksik gören, her şeye bir şekilde ermiş ve bilgisi tartışılmaz imamlar ile ona bağlılığı siyasette adım adım ilerlemede yol gören cemaat anlayışıdır. Sağdan sola her yapıda cemaatleşme ve imamlar sürekli olarak kendilerini sorgulayacak yapıları ezmekte, siyaset her alanda yapılamaz hale gelmektedir. Türkiye'de gençler düşünce papağanı gibi görülmekte, siyasal yapılarda pankart taşımak, toplantı organizatörlüğü ile görevlendirilmektedir. Parti gençlik kollarında koltuk sevdası, kendilerini kurtarıcı bir imamın cemaatinden görme hastalığı ortadan kalkmadıkça Türkiye'de adam gibi sosyalist, adam gibi liberal, adam gibi muhafazakar ve Atatürkçü görmek mümkün olmayacaktır. Bizleri ilgilendiren sağ ve solun cemaat yapısı değildir. Bu nedenle sorgulamamız gereken kendi ideolojik çerçevemizdir. Bu çerçevede, yıllardır Atatürkçülük adı altında açılan bir bayrakla Kemalistler sindirilmiş, hatta Kemalizm'in bir ideoloji olmadığına inandırılmıştır. Atatürkçü Düşünce sistemi altında savunulan fikirler aslında, adını Mustafa Kemal Atatürk'ün 1935 te koyduğu ve her belgeye, her broşüre, Hükümet programlarına hatta Hatay Anayasası'na yazıldığı haliyle Kemalizm'dir. Bunu anlamak ve algılamak istemeyen Tanzimatçı kafa, nasıl belgelerden Kemalizmi 1939 dan başlayarak çıkartmış adı "La Turque Kemaliste" olan dergiyi kapatmış ise aynı şekilde CHP programından önce devrimciliği, evrimciliğe döndürmüş, sonra da Kemalizmi tamamen çıkararak tarihsel misyon ve ideolojisini gerici yükselişe karşı kendi elleriyle terk etmiştir. Bu nedenle altı ok şekilden ibaret kalmış, simgelediği geleceğe yönelik devingen yöneliş kavranamamıştır. 1960 yıllardan başlayarak Alman sosyal demokrasisi etkisi altında kalanlar, köklerinden kopmuş, önce Atatürkçülük adı altında sosyal demokrasiyi savunmuş, daha sonra oklar ağır gelmiş, sadece Atatürk'ün resmi ile ilkeler sembol hale gelmiştir. Kemalistler, bu dönemi yargılamak amacı olmadan eleştirmeli ve gerçekleri görüp, yapılan hataların üstünü örtmeden, geçmişte Kemalist devrimden ilk başta ayrılanların kimler olduğunu görmelidir. Kemalizm'in kaderini 11 kasım 1938 de eline alan herkes, uygulamaları ve yönelimleriyle Atatürk'ün devrimcilik ilkesini farklı hızlarda terk etmiş, yapılmak ve oluşturulma aşamasında olan bir ideolojiyi yok etmek için elinden geleni yapmıştır. 1937 de Kemalist Devrim nutukları atan C. Bayar nasıl 11 kasımda Kemalizm konusunda hafıza kaybına

uğradıysa, **M. K. Atatürk**'ün en güvendiği adamları kişisel nedenlerle tasfiye ederek kendi başlangıçlarını yapanlar da aynı hafıza kaybına uğramıştır.

Sorunu değerlendirebilmek için Kemalizmi neden bir ideoloji olduğunu çok iyi ayırtına varmak gerekir. Kimisi için yapılanlar ıslahat olabilir, kimisi için reform. Ama Devrim aslında Kemalizm'in 1923 ile 1938 arasında her şeyiyle pratikten inşa eden, sorunları parçalı olarak çözen, takıldığı yerde yeni yollar arayan, dinamik bir ideoloji yaratmasıdır. Bu bir toplumu olduğu yerden alıp 300 yıl ileri taşıyacak bir zaman makinesinin yapılmasındaki mühendislik probleminin aynısidir.

Son 50 yıldır unutturulan Kemalizm, bazılarına göre bir ideoloji bile değildir. Bunun nedeni, kendilerince haklı olan referans sistemleridir. Eğer bir liberal iktisatçı veya siyasal bilimci iseniz Kemalizm'in tarihini ve uygulamalarını Liberal gözlüklerle değerlendirirsiniz. Eğer Marksist iseniz aynı şekilde. Bunu çoğaltmak mümkündür. Oysa sorun bilimin en önemli argümanı olan "beyaz kaz" problemidir. Bu probleme göre birisi hayatında hiç siyah kaz görmeden "bütün kazlar beyazdır" diyerek bir yaklaşımda bulunabilir. Bu gözlemlerle geçerli bir kuramdır. Ve biri siyah kazı görene kadar geçerlidir. Bu çerçevede de yaşamı siyah ve beyaz kazlarla dolu olanlar için bilinmesi gereken alacalı bir kazın varlığının her zaman mümkün olduğudur. Ama önce nesnel olmak ve gözlemi yapılan alacalı kazı tarafsız olarak tanımlayabilmek gerekir. Kemalizm'in karşında bulunduğu yegane sorun budur. Liberal ve Marksist gözlüklerle bakanlar her zaman alacalı kazın kimisi beyazına kimisi siyahına bakarak çıkarım yapacaktır. Bu durumda aradaki tonlara takılanlar bu türün diğer özelliklerine bakmayı akıl edemeyecek kısır bir düzlemde tartışmaya başlayacaktır. **Kemalizm nedir?** Bunu yine en kolay anlamamızı sağlayacak bir analogi şu olabilir. Örneğin bir fil uzmanı (FU: Marksist iktisatçı) ile bir hipopotam uzmanı (HU liberal İktisatçı) hayatlarında ilk defa karanlık bir havada bir gergedanla karşılaşsalar ne olur? Her halde aralarında geçen konuşmalar şöyle başlar.

-F.U: *Bu bir fildir, eğer dikkat edersen bir dişi var ve yukarı dönük hortumu da büyük ihtimalle kopmuş, kuyruğu çok belirgin ve ince, bacaklar kalın, Boyu kısa olması iklimle ilgili her halde sıcaktan ağaç altlarına saklana saklana böyle olmuş.*

-H.U: *Hayır yanılıyorsun, bu kesinlikle bir hipopotam familyasına ait. Çünkü boyutu neredeyse aynı, bacakların kısalığı, kuyruğunun uzunluğu derisinin kalınlığı ve az pürüzlü oluşu bunun suda değil karada yaşayan bir hipopotam türü olduğunu söylüyor. Bu dişte onun ağaçlara vurup meyve düşürmek için geliştirdiği bir şey.*

Bu tartışma sürececek gidecek, iki uzmanda kendi disiplinleri içinde tanımlamalarını sürdürecektir. Dışardan aynı konuda uzman muhalifler de fil ve hipopotam olduğu düşüncesine karşı çıkacak ve en sonunda bu yeni türü, mutant veya hilkat garibesi olarak sınıflama dışında tutmaya çalışacaklardır. Ta ki nesnel gözlem yapma ve deneştirme yeteneği olan birileri, sayısı azda olsa coğrafya ve özel koşullarda evrimleşen bu türün ne olduğunu anlayana kadar. Bu tartışmaya bir süre sonra katılan bilim ahlakına sahip kişiler benzetmeler yerine, bütünü çevresiyle ele alacak ve her şart altında tanımlayacaktır. Bu üçüncü farklı tür için belki de şu diyalog yerinde olacaktır.

Yeni Uzman: *Daha önce FU ve HU bu canlı hakkında gözlemlerini yaparken doğru bir çok noktaya temas ettiler. Fakat bu noktaları bütünden çıkararak yaptıkları benzetmeler kendilerini yanılığa sürükledi. Aynı şekilde kendi disiplinlerinden çıkan muhaliflerde aynı at gözlüğüyle bakarak, karşı çıkarak apaçık bir gerçeğin olmadığını veya bir anomali olduğuna bir çoğunu inandırdı. Bu aslında ne fil ne hipopotamdır. Bizler buna üçüncü ve yeni bir tür olarak tanımlıyoruz. Aslında bilim, doğanın her coğrafyada yaşamı sürdürme de bir çok üçüncü türün olduğunu da gösteriyor. Bu canlıyı ele alırsak yukarı dönük tek dişi, savanlarda aile yaşamı, paylaşım ve rekabete açık yapısı ile sulak alanlar bağlı*

olmadan yaşamı ile diğerlerine benzer ve ayrı özellikleri vardır. Oysa benzer işlevler farklı nedenlerle vardır. Fillerde bulunan dişler genellikle yiyecek sağlamak için bir araçtır. Bunlarda ise tek diş rakiplerini öldürmek amacıyla vardır. Ara sıra meyve ağaçlarına çarparak meyve dökmeye yarasa da savunma ve saldırı için evrimleşmiştir. Fillerinde dişleri bugün savunma, bazen ender de olsa saldırı için kullanılsa da aslında yiyecek teminini için evrimleşmiştir. Bunun yanında boyunun kısalığı ve boyutu Hipopotamlara benzese de asla bataklıklarda yaşamazlar. Sonuç ta bizler buna “**gergedan**” diyoruz ve savanlarda yaşayan üçüncü bir türle karşı karşıyayız. Benzerlikler olsa da işlevleri ve evrimleriyle bu yeni bir türdür” Sözleriyle tartışmaya değişik bir yoldan girecek ve gözlemlerin ortaya koyduğu gibi siyah ve beyazlarla oluşturulan bir dünyada alacalı kazı göstererek hakim teoriyi yanlışlanmış olacaktır. Günümüzde Kemalizm’e bakanlar FU ve HU gözlükleri veya versiyonlarıyla baktıkça sübjektif ve taraflıdır. Bu nedenle Sosyalizm ve Kapitalizm dışında bir yol olmadığını öne sürenler, Kemalizm’in bütünde parçalı çözümler önererek yaptığı toplum mühendisliğinin, ne sosyal anlayışını, ne iktisadi anlayışını analiz edebilecek yetenektir. Bu tartışmanın odak noktası, bu tartışmada bütünü çözecekler, iktisat teorilerinin imamlarının fetvalarına uyan cemaatlere üye olmadan, bağımsız bir iktisat anlayışını, aynı doğadaki bağımsız evirilmeleri inceleyerek aynı doğa bilimleri anlayışı ile yanlışlamacı bir felsefeyle sınımalıdır.

Bu çerçevede Kemalist bir partiden söz edilecekse siyasal, ekonomik ve bilimsel metoduyla bunu diğer ideolojilerden devşirme fikirlerle yapmak olanaksızdır. Böyle bir çaba içinde olanlar için, ilk önce Kemalizmi bir ideoloji olarak kabul etmek ve metodunu benimsemek zorundadırlar. Bunlar bilinir se, neler yapılacağı da bilinebilir.

Kemalizm, M.K. Atatürk’ün el yazıları ve eylemleriyle 1923 ten başlayarak sistemleşmiş bir ideolojidir. Bu ideoloji, yöntem olarak çağdaş doğa bilimlerinin yöntemi olan deneme yanılma metodunu kullanır. Bu nedenle dogmatik doğrulamacılık ve pozitivizme karşıdır. Bu yöntem eleştirel akılcılıktır. Yanlışlardan kurtularak doğruyu arar.

Kemalizm, sorunları teker teker saptayan, bütüncül toplum mühendisliği ile topluma dayatmalar yapan sosyalizm ve kapitalizm dışında, yerelin, coğrafya ve tarihin farkında, parçalı bir toplum mühendisliği projesi olarak alternatif bir yoldur. Bu yol sağ ve solun dışında kalan üçüncü bir yoldur. Bu yol **“Yolunda yürüyen bir yolcunun yalnız ufku görmesi kafi değildir. Muhakkak ufkun ötesini de görmesi ve bilmesi lazımdır.”** Sözleriyle belirtilen bir yönü işaret eder. Bu yön **öteye ve yukarı** bir siyasetin yönüdür. 1935-1938 arasında adını Kemalizm olarak koyan ideoloji, önderin bağımsız yöntemi ve iktisat anlayışıyla şekillenir **“Gerçekten ilkeler namı altında bilinen programımız, karşı çıkanların gördükleri ve bildikleri tarzda bir kitap değildi. Fakat esaslı ve uygulamalıydı. Biz dahi, uygulamasıyla olanak olmayan fikirleri, kuramsal bir takım ayrıntıları yaldızlayarak bir kitap yazabilirdik. Öyle yapmadık. Ulusun, maddi ve manevi yenileşmesi ve gelişmesi yolunda, çalışırken iş yapmayı söze ve kurama yeğ tuttuk^x.** Bu anlayışı **“Dünyaca bilinmektedir ki, bizim devlet yönetimimizdeki ana programımız, Cumhuriyet Halk Partisi programıdır. Bunun kapsadığı prensipler, yönetimde ve politikada bizi aydınlatıcı ana çizgilerdir. Fakat bu prensipleri, gökten indiği sanılan kitapların doğmalarıyla asla bir tutmamalıdır. Biz, ilhamlarımızı, gökten ve gaipten değil, doğrudan doğruya yaşamdan almış bulunuyoruz. Bizim yolumuzu çizen, içinde yaşadığımız yurt; bağrından çıktığımız Türk ulusu ve bir de, uluslar tarihinin bin bir acıklı olay ve sıkıntı ile dolu yapraklarından çıkardığımız sonuçlardır. Elimizdeki programın ruhu, bizi sadece bir kısım vatandaşlarla ilgilenmekten engeller, biz bütün Türk ulusuna hizmet ederiz. Geçen yıl içinde, parti ile hükümet kuruluşunu birleştirmekle vatandaşlar arasında ayrılık tanımadığımızı fiilen göstermiş olduk. Bu olayın bizim, devlet yönetiminde kabul ettiğimiz,**

«Kuvvet birdir ve o ulusundur» gerçeğine uygun olduğu ortadadır^{xi}. sözleriyle tekrar eden **M. K. Atatürk**, aynı konuşmada “Büyük davamız, en uygar ve en refaha kavuşmuş ülke olarak varlığımızı yükseltmektir. Bu, yalnız kurumlarında değil, düşüncelerinde köklü bir inkılap yapmış olan büyük Türk Milletinin dinamik ülküsüdür. Bu ülküyü en kısa bir zamanda başarmak için, düşünce ve eylemi birlikte yürütmek zorundayız. Bu girişimden başarı, ancak hukuki bir planla ve en verimli bir biçimde çalışmakla gerçekleşebilir. Bu nedenle, okuyup yazma bilmeyen tek vatandaş bırakmamak, ülkenin büyük kalkınma savaşının ve yeni yapısının istediği teknik elemanları yetiştirmek, ülke davalarının ideolojisini anlayacak, anlatacak, nesilden nesile yaşatacak, kişi ve kurumları yaratmak” demektedir. Dönemin başbakanı ise aynı konuşmanın ardından yukarıdaki tanımlamalara ve hedeflere yanıt verirken. M. K. Atatürk’ün ülke davalarının ideolojisinden kastının Kemalizm olduğu defalarca tekrarlar^{xii}.

Bu bağlamda Kemalizm, oturup yazılmış değil, hayatın pratiklerinden sorunlarını aşarken yapılan işlevsel ve sürekli devrimci bir ideolojidir. Başkalarının fikirlerini körce kucaklayanların değil, kendi yöntemlerini “Ulusun, maddi ve manevi yenileşmesi ve gelişmesi yolunda, çalışırken iş yapmayı söze ve kurama yeğ tuttuk” sözleriyle açıklayanların bugüne bıraktığı miras, laf değil, ulusun problemlerine çözümü öncelik alması gerektiğini açıkça işaret eder. Üstelik **Kemalist Parti**’nin çizgilerini açıkça çizmek isteyenler, ancak şu sözlerden yola çıkarsa Kemalizmi kucaklar. Bu gerçekler ki ülkemizin kurtuluşun başka ülkelerin uygulanamaz reçetelerinden alanlara gereken cevaptır. 1937 de Cumhuriyet Halk Partisi programının kapsadığı prensipler, yönetimde ve politikada Kemalistleri aydınlatıcı ana çizgiler belirler. “Bu prensipleri, gökten indiği sanılan kitapların doğmalarıyla asla bir tutmamalıdır”. derken önder prensiplerin devingenliğini ve öteye yönelik misyonunda tutuculuğa yer olmadığını açıkça ifade eder. “Biz, ilhamlarımızı, gökten ve gaipten değil, doğrudan doğruya yaşamdan almış bulunuyoruz. Bizim yolumuzu çizen, içinde yaşadığımız yurt; bağrından çıktığımız Türk ulusu ve bir de, uluslar tarihinin bin bir acıklı olay ve sıkıntı ile dolu yapraklarından çıkardığımız sonuçlardır.” Sözleri ve partinin ana çizgisinin ne olduğunu 1935 te kendi elleriyle yazdığı programda tartışmasız olarak belirtilir “Cumhuriyet Halk Partisinin programına temel olan ana fikirler, Türk devriminin başlangıcından bugüne kadar yapılmış olan işlerle, yalın olarak ortaya konmuştur. Bundan başka, bu fikirlerin başlıcaları, 1927 yılında parti kurultayınca kabul olunan tüzüğün genel esaslarında, ve Genel Başkanlığın, aynı kurultayca onanmış olan bildiriğinde ve 1931 kamutay seçimi dolayısıyla çıkarılan bildirikte saptanmıştır. Yalnız birkaç yıl için değil, **geleceği de kapsayan** tasarılarımızın ana hatları burada toplu olarak yazılmıştır. Partinin güttüğü bu esaslar **Kemalizm** prensipleridir^{xiii}”

Geleceği tasarlayan ve 1935, 1937 de üzerine basa basa durulan Kemalizm’in ideolojik karakterini ret eden bir parti, CHP nin 1937 programının girişindeki ve Önderin izlediği yöntemi izlemez ise adında Kemalist olması mümkün olmadığı gibi isterse bayrağında altı ok, isterse her şubesinde Atatürk’ün adı dillerden düşmesin, Kemalizmi bu çerçevede sahiplenmediği sürece **M.K. Atatürk**’ün mirasını başka bir ideolojiye devşirmeye çalışan ve yozlaştıranların cephesinde yer alır.

Kemalistler ne zaman sırtlarından sol, sağ, sosyal demokrat, liberal ve her tür 19 yy temelli newtonyen ideolojiler tarafından yüklenen haksız ve yalanlarla dolu yükü atacak, sırtlarını ulusa yaslayacak ve ulusun tarihten gelen 10 bin yıllık tecrübesi ışığında kendi yolunu arayacaklar ve kendi sorunlarına kendi çare bulacaklar için önder parti, Kemalist olacaktır. Kemalist bir parti, 1923 te nasıl önderi 19 yy ideolojilerinin gölgesine rağmen ulusun kaderini eline alması ve yolunu bulması için yola çıkmış ise şimdi de 20 yy söylemleri ve demagojilerine rağmen, 21 yy la yönelecek ideal ve öngörüye sahip

olmalıdır. Bu öngörüü ancak “Benim manevi mirasım bilim ve akıldır. Benden sonrakiler, bizim aşmak zorunda olduğumuz çetin ve köklü zorluklar karşısında, belki amaçlarımıza tamamen ulaşamadığımızı, fakat asla ödün vermediğimizi, akıl ve bilimi rehber edindiğimizi onaylayacaklardır.” sözleri ile “yalnız bilimin ve tekniğin yaşadığımız her dakikada evrelerinin gelişimini kavramak ve ilerlemeleri zamanında izlemek zorunludur.” sözleri bir arada okuyacak ve uygulayacak bir ideolojik anlayış Kemalizm’inde mirasçısıdır. Bu bağlamda, 21 yy da, Kemalist bir parti ulusun problemlerini çözmek için yola çıkmalıdır. Bu yolda sağ ve solun prangaları bilimin bize gösterdiği yolda ilerlersek, kırılacak kadar zayıftır. 21 yy **Kemalist Partisi** nüfusun % 60 ını oluşturan gençlerin geleceği yaratmak için, geçmişin **beride** kalan siyasal çekişmelerini terk edeceği bir siyaset alanı olmalıdır. Artık gençler gelecekleri için imam-cemaat yapılarını kırmalı, kendi siyaset alanlarını yaratmalıdır. Bunu yaparken programından, uygulamalara, düşünceleriyle yepyeni bir çıkışı, M.K. Atatürk’ün emanetini, geçmişte kalmış ve yaşı bir şirketi yönetmeye veya bir mahkemede yargıç olmaya yetmeyecek yaşta olanlardan kurtarmalıdır. Yaşı belirli bir sınırı geçenler, bilge kişilikleriyle hırslarını kenarda bırakmalı, gencecik Kemalist beyinlerin önünü açmak için onlara her alanda düşünsel siper olmalıdır. Yoksa Kemalizm sadece geçmişi korumak isteyen reaksiyoner aydınların elinde ağır bir tutuculuğa mahkum olur.

Kemalist bir partinin siyaset alanı 21 yy dır. Bu nedenle diğer partiler gibi kendi geçmişiyle avunursa geçmişteki gibi sisteme dahil olarak Türk halkına önderlik misyonunu üzerine alacak silahlardan yoksun kalır.

Kemalist Parti nasıl olmalı ve nasıl bir düzeni savunmalıdır? Bunun için ilk adım partinin yatay bir yapıda kurulması ve bilgi akışını sağlayacak, tüm tabanını tavana taşıyacak bir yapıda olması gerekir. Bunun için önder kadroların ortaya koyacağı program ve söylemi, kendi çevresindeki sorunlarla içselleştirecek ve bölgenin sorunlarını çözecek, söylemi yerelden yukarı taşıyacak bir üye bilinci oluşturmalıdır. Bu nedenle parti oluşum aşamasında çağın en ileri teknolojisi ile yapılanmalı, her konuda delegeler yerine elektronik oylamayla, her ilçe ve belde de bireyler oy kullanmalıdır. Liderler ancak iki dönem seçilmeli tek başlarına değil bir ekibin sözcüsü olmalıdır. Bunları partinin işleyişi için arttırmak mümkündür. Parti her konuda uzmanı olan tek başına devleti yapılandıracak iktidar kadrolarına sahip olmalıdır. Bu kadrolar ideolojinin üreticileri ve yorumcuları olarak problemleri saptayan ve genel çerçevede çözüm üreten yapılar olmalıdır. Bilim kurulları tavsiye kurumu değil, ideolojiyi yapılandırma kurumu olmalıdır. Bu şartlarla kurulacak bir partini “**21 yy da nasıl bir devlet?**” sorusuna cevap vermelidir. Ulusal devlet, ancak teknik bir devlet yapısı kurulursa sürdürülebilir. Bunun için partinin siyaset eksenini, kara para, yasadışı ekonomi ve rantiyeye ekonomisini yıkacak anlayış olmalıdır. Bunun için egemenlerle değil, ülkenin problemlerinden en ağır yarayı alan halk katmanlarıyla siyaset yapmalıdır. Adalet ve dengenin tek yolu, teknolojiyi ulusu için kullanacak bir yapıdır. Buna Aydınlanma 1923 teknik devlet yapısı demektir.

Teknik devlet başlıca şu unsurlarla kurulacaktır. Sayısal Kimlik, sayısal para, sayısal vergi, sayısal merkezi dışsal planlama ve sayısal güdümlü ekonomi. Bu unsurları bir arada başaran bir yönetim anlayışı, sayısal vergi ile yurttaşlarında dengeli ve sürekli vergi alacaktır. Vergi herkes için olduğunda rant ekonomisi sayısal para ile kırılabilir. Bunu başaracak bir anlayış, ülkenin her nüfusunun sayısal kimlikle potansiyelini bilecek, yurttaşlar demokrasi adı altında egemenlerin cirit attığı bir düzenden, yurttaşların her konuda her an meclise müdahale edebileceği bir yurttaşlar demokrasisine geçebilecektir. Bunun en önemli sağlayıcısı teknik devletin, sayısal bir sistem üzerinde yer alarak her yurttaşın elini uzatabileceği bir şeffaflıkta olmasıdır. Kemalist bir partinin savunacağı

model, çağımızın bilim ve teknolojisini ret eder ve bunu uygulanamaz olarak görürse Atatürk mirasını red etmektedir. Çünkü M. K. Atatürk'ün "*Zaman hızla ilerliyor, ulusların, toplumların, bireylerin mutluluk ve mutsuzluk anlayışları bile değişiyor. Böyle bir dünyada, asla değişmeyecek yargılar getirdiğini öne sürmek aklın bilimin gelişimini red etmek olur. Benim Türk ulusu için yapmak istediklerim ve başarmaya çalıştıklarım ortadadır. Benden sonra beni benimsemek isteyenler, bu temel eksen üzerinde akıl ve bilimin rehberliğini kabul ederlerse manevi mirasçılarım olurlar*" sözlerini karşı olacaklardır. O zaman çağın bilim ve tekniğinin bize getirdiği, Kemalizmi yükseltmek için bize hediye ettiği devrimci silahlar nedir? Batı uygarlığı, devrimlerini bir evrimin sonunda geçişlerle yapan bir yöntemle ilerledi. Bizler ise uygarlığın saatini her seferinde inanılmaz bir hızla ileri aldık. Zamanla geri kaldığında, saatin değişmez olmadığını öğreten ideolojimiz, bizlere 21 yy da yepyeni bir devlet sistemi ile acı çeken tüm uluslara modern dünyaya katılmanın özgün yolunu gösterebilmenin yolunu açmaktadır.

Kemalist Partinin gençlerin tasarlayacağı ülkeyi ve toplumun problemlerini parça parça bütüncül bir çerçevede çözmesi gerekir. Şimdi sorunların ancak bilim ve akıl bize açtığı yoldan ilerlediğimizde çözülebilir olduğu ortadadır. Örneğin rüşvet, rant, vurgun ekonomisi parayı elinde tutanların egemen olduğu bir kleptokratik demagoji demokrasisi yerine açık toplum demokrasisi nasıl başarılabilir? Gelir adaleti, vergi adaleti, zamanında adalet nasıl sağlanır. İşçi ve işverenin birbirine güvendiği sosyal bir devletin, hiç kimseye yük olmadığı bir ekonomik sistem nasıl yaratılır. Dünyanın en güzel coğrafyasında doğal kaynaklar nasıl planlanır. Şehirler nasıl insanca yaşanır, bir çevre haline gelir? İnsanlarımızı gereksiz siyasal çekişmelerden uzak aşkın bir toplum haline nasıl getirebiliriz? Eğitimi herkes için aynı eşitlikte verirken, diğer yurttaşların vergileriyle yapılan yükseköğrenimin kalitesini hem arttırıp, hem beyin göçünü hangi yöntemlerle engelleriz? En önemlisi yurdumuzu nasıl daha güzel, insanlarımız daha mutlu yapabiliriz.? Nasıl devleti etkin kılarken, onu bir araç olarak halkın refahı için kullanabiliriz. Sanayicimiz devlete güvenerek nasıl yılları içine alan projeksiyonları görüp ARGE yaparken, planlamayı devletle paralel yürütür?. Bu soruların cevaplarını vermeden siyaseti, anti köktendincilik, anti-emperyalizm, anti-...vs. çerçevesine indirgemek sorunları nasıl çözeceğini göstermeyen, karşıyız edebiyatı ile siyaset, Kemalizm'in olduğundan başka bir alanda reaksiyoner bir savunma ideoloji olarak algılanmasına neden olacaktır. Oysa Kemalizm, tüm problemleri çözecek yetenekte, kendi yolunu çizebilecek bir ulusun, eleştirel akılcı aksiyoner devrimci ideolojisidir. Bu ideolojinin 21 yy bilim ve tekniğinden uzak kalması mümkün olamaz. **Aydınlanma 1923 Hareketi**, 1995 ten bu yana geliştirilen çözümler şimdiye kadar hiç bir ülkenin hepsini bir arada düşünmediği teknolojileri ulus için kullanmanın yolunu aramaktadır. Bunlar, Kemalist bir partinin olmaz ise olmaz devrimci eksenini belirler.

Sayısal Para: Gerçek ortamda sanal bir değer olan kağıt paranın yerine geçecek, gerçek üreticiliğin ve emeğin karşılığı olan sanal ortamdaki gerçek bir değerdir. Bu sistemde, kağıt paranın yerine, herkesin ücreti veya mal hizmet karşılığı olan değer elektronik ortamda yer değiştirir. Ortada dolaşan sayısal paranın gerçek karşılığı her türlü dış ticari faaliyet ve gelir olarak merkez bankasında döviz ve altın olarak bulunur. Günlük yaşamda bugün de sayısal para vardır. Ama hiçbir zaman ekonomik sistemin yasal çerçeveye oturtulmasında ve yasadışı para faaliyetlerini engellemekte düşünülmemiştir. Bugün bankalar arası para değişimi, büyük rakamların aktarılması, ödemeler gibi alanlarda kullanıldığı kadar günlük alışverişlerde de isteyen normal banka kartını kullanıp şifresini bir basit bir makinaya girerek banka hesabında bulunan paradan ödeme yapmaktadır. Bu çerçevede sayısal para, top yekun uygulandığında artık herkes maaşını basit kartlarla kullanacak, her türlü harcama yasal ortamda denetim altına alınacaktır. Elektrik, su, telefon

faturalarının tükettiğiniz sürece hesabınızdan düştüğü bir sistem yaratılacaktır. Böyle bir sistemde trafik suçları, hata yaptıkça cezalar hesabınızdan otomatik düştüğünden trafik suçlarının en aza inmesi mümkün olacaktır. Böyle bir sistemde vergi vermeden iş yapmak, rantiye yaşamak, rüşvet, kapkaç yalan dolan üçkağıt ekonomisi olamayacaktır. Bu sistemin zorluklarını öne sürerek karşı çıkacak iyi niyetli yurttaşlar aslında farkında olmadan kendilerini sömüren bir sistemi destekleyecek küçük çıkarlar için geleceklerinin karartılmasına destek verecektir. Sayısal paranın en önemli yararlarından biri kağıt paranın kullanımının kaldırılmasıyla yabancı paralar yasaklanmasa bile kullanılmaz hale getirmesidir. İsteyen sayısal parasıyla döviz alsa bile bu dövizin akışı kontrol edileceğinden, kara parayı döviz manuplasyonlarıyla teşvik edenlerin hayat alanı yok olacaktır. Dövizler bankalarda bulunacak yastık altı yerine ekonominin içinde yer alacaktır. Sayısal paraya geçişte aynı harf devrimine geçtiğimiz gibi bir kerede olacaktır.

Sayısal Kimlik: Tüm yurttaşların hayatın her alanında kullanacağı, eğitim, sağlık, hukuki durumunu belirten tek numaraya dayanan akıllı kartlara dayanan bir kimliktir. Ehliyet, diploma, sağlık kartı sigorta kartı vergi kartı aklımıza gelebilecek tüm işlemleri üzerinde yapabildiğimiz, parmak izimizle birlikte çalışan akıllı kartlar. Bir yere girerken otobüse binerken, herhangi bir ortamda yaşamımızı zorlaştıran kağıtlara dayalı bir bürokrasiyi ortadan kaldıran bir sistemin, sayısal para ile birleştiğinde yaratılacak sinerji ile demokrasiden planlamaya her alanda yurttaşlarının potansiyelini bilen ve onların geleceği için açılımları topluma sunacak bir anahtardır. Günümüzde de olan bu teknolojiye inanılmaz bir israfı emekli sandığı ayrı, vergi dairesi ayrı, belediyeler ayrı, nüfus idaresi ayrı numaralar vererek numara karmaşasıyla aynı işi görecektir üç dört akıllı kartı yurttaşlara vermeyi düşünmektedir. Bu tek numara ve sayısal kimlik sadece dağınık olan tespiti tanelerini birleştirecek bir adımdır.

Sayısal vergi: Sayısal para ve kimliğin olduğu, tüm ekonominin denetlenebilir ve yasal olduğu bir ortamda yurttaşlar kazandıkları rakamın büyüklüğüne ve kullanımına göre vergilendirilecektir. Üretimden vergi alınmaz iken, tüketim ve rant vergilendirilecek, her birey her kuruşunun vergilendiği bir ortamda, sosyal bir devletin inşasında katkıda bulunacaktır. Kuruşu kuruşuna adaletli bir vergi sistemi, yurttaşlardan anında aldığı vergiler ve harcamalarını bilecek gerçek ve denk bir bütçe yapmak mümkün olacaktır.

Sayısal merkezi dışsal planlama: Devletlerin fiziksel planlama yapması sadece sosyalist ekonomilerde görülen bir özelliktir. Fakat bürokratik ve merkezîyetçi olan sosyalist planlama anlayışı tek yönlü olduğundan, gerçeklerden ve gereksinimlerden uzak kalmıştır. Kemalist önderler ise acil olan her şeyi planlama ile başlatma ve yoktan var etme yoluna gitmişlerdir. II sanayi planında çarpıcı metot, önce yurt gezileri ve bu gezi raporları sonucu ortaya çıkan gereksinimler için planlama yoluna gidilmesidir. Günümüzde uydu bilgisayar ve harita teknolojilerinde yaşanan devrim ile **coğrafi bilgi sistemi** ile fiziksel planlama yapmak, yaparken de en küçük ağaca kadar ülkenin tüm varlıklarını planlamak mümkündür. Nereye rüzgar santrali yapılacağını, nereye baraj yapılacağını, hangi kalitede madenden ne kadar, nerede olduğunu, ne kadar buğday, ne kadar çay rekolteniz olacağını bilmek ve geleceğimizin gereksinimleri için yıllara aşan nüfus projeksiyonları çok kolaydır. Bu teknolojinin günümüzde en basit kullanımı Tarım Bakanlığı bir uygulamasıdır. Buğday ekimi için arazi beyan edenlerin, rekolte için vaatleri ile kredi taleplerinin denettilmesi için tarım bakanlığı uydu fotoğraflarından rekolteyi tespit etmekte gerçek üretime eşlenik kredi vermekte, devleti sahte beyanlara karşı korumaktadır. Bu sistem inanılmaz boyutlarda bir fiziksel planlama için olanak tanır. Yerelden gelen bilgiyi üste kolaylıkla taşıyan bu sistem, yerleşme adında atomizasyon ve birbirinden kopuk savurgan bir yönetimin önüne geçecek katılımcı bir merkezi planlama yolunu açar. Böyle bir sistemdeki bilgi ile ülkenin

yatırımcıları nereye baraj, nereye fabrika yapacağını bilir. Böyle bir sistemde 1 m çözünürlüklü uydularla, ne kadar yol yapılacak, ya da en kolay hızlı tren güzergahları nerededir, nereye havaalanı yapmak gerekir, sorularının yanıtı çok kolaydır. Böyle bir sistemin yaratacağı bilgi nüfusun sosyolojik gereksinimleri, istatistik bilimi ile toplumun gereksinimlerini ileriye doğru anlamada devrim yaratacaktır. Nüfusun sayılmadığı, gelecekte kaç çocuğa kaç okul gerekeceği, ne kadar üniversite, ne kadar doktor, ne kadar mühendis gerekeceğini yanıtlayan organik bir sistemi yaratmamızı sağlayabilir. Böylece ne kadar, hangi konuda insan yetişmesi gerekiyorsa o kadarını çok az bir sapma ile yetiştirmek mümkün olacaktır. Böylece uzaktaki köy, gittiğimiz ve bildiğimiz bir köy olacaktır.

Sayısal güdümlü ekonomi: Bilindiği gibi ekonomiyi piyasa kavramı çerçevesinde değerlendirenler ve onların antitezi olan sosyalist anlayış, ya her şeyi başı boş bırakma, ya da her şeyi tamamen kontrol etme amacındadır. Oysa bir ülkenin ekonomik yaşamı ulusun tamamının refahı içindir. Sosyalizm tüm yurttaşlara eşitlik adı altında limitte yaşama şansı verirken, kapitalizm rekabet adı altında azınlıkları zenginleştirirken, çoğunluğu sefaletle mahkum etmiştir. 1937 de Kemalist devletçilik ve ekonomi anlayışı, bugünde geçerliliği tartışılmaz açılıma sahiptir. *“Kemalist rejimi, mülkiyet, ferdi mesai ve çalışma kıymetini, ekonomik politikasının esası olarak almaktadır. Kemalist rejim, ekonomiyi bir teknik diye kabul etmektedir. Fakat Kemalist rejimi milli menfâata uymayan, devamlı bir şahsi menfâat kabul etmemektedir ve etmeyecektir. “Piyasalara kesin ihtiyaç olmadıkça müdahale etmemek ve başı boş da bırakmamaktadır.” Bu direktifin, üretime kadar uzanan cephe üzerinde ehemmiyetle tatbik ve takibi lazım vazifeler de, vermekte olduğu meydandadır. ^{xiv}”* Ekonomi de üretimin planlaması, yıllardır sosyalizmin katı merkezizetçi planlama anlayışı çerçevesinde değerlendirilmiştir. Serbest piyasada ise arz ve talebin kendiliğindenliği ve müdahale edilemeyeceği inancı ile bir dogma haline gelmiştir. Oysa *“piyasayı başı boş nasıl bırakmayabiliriz?”* sorusunun yanıtı çok önemli bir açılımı işaret eder. Sayısal para, sayısal kimlik ve sayısal merkezi dışsal planlama bir araya geldiğinde ekonominin enstrümanları arasında bir kayma ve yer değiştirme başlar. Örneğin her hangi bir alanda üretim yapacak girişimci, ülkenin demografik değişimlerini, sosyolojik gereksinimlerini, zorunlu mal ve hizmeti, arzuya bağlı yönelimleri görebilecek bilgiye devletin sistemi sayesinde ulaşacaktır. Artan nüfusa göre gereken üretimin ne olacağını görebilen bir yatırımcı, hesabını, planlamasını kendi yapabilecek, ülkenin bilgi havuzundan kendisi gibi yararlanan herkesle rekabet edecektir. 2023 yılında evlenecek potansiyel çift sayısını bilen, kaç vatandaşın elindeki buzdolabının ekonomik ömrünü tamamladığını bilen, beyaz eşya üreticisi ne kadar, ne üreteceğini bilecek o dönemde ülke insanının satın alma gücüne göre fiyatlandırma ve yatırım politikalarını belirleyebilecektir. Böylece her sektör kendi planlamasını ve projeksiyonunu yapacak, yönetim ve yatırımda hata payı azalacak, ülke ekonomik potansiyelinde türbülanslar azalacaktır. Bu başıboş ekonomilerde odakların kontrol ettiği türbülanslarla kara piyasanın gizli kontrolünün yerine, üreticinin ve yatırımcının geçmesine neden olacaktır. Üretilen bilgi, geniş ve derin bir kanalda bulanık yol alan ekonomik değerler, yerine yatırımcının planladığı türbülansın olmadığı güvenilir, düzgün gelişen kanallar yaratacaktır. Ekonominin akışkanlarının planlaması, bireye kanalların ve yolun gösterilmesi, devletin oluşturduğu bilgiye bağlı olacaktır. Sayısal para ve vergi sistemiyle desteklenen güdümlü ekonomide, üretime yönelik destek ve teşvikler, özel sektörün üretemeyeceği çapta bilginin üretilmesi ve sayısal paranın kontrolü ile olacaktır. Bu sistemde devlet üretim süreçlerinde değil, yol, yön göstermede, adaletin dengenin ve güvenliğin sağlanmasında ekonomiyi güdümlenecektir. Ülkede doğal kaynakları planlayacak, bunları üretime katmanın yollarını yatırımcı ve üretici bireye gösterecektir. Bu sistemde uzun vadeli ARGE çalışmaları için inanılmaz bir alan yaratılabilir. Bir teknolojiye gereksinim olduğunu ve karşılığını nasıl alacağını bilenler, hiç

çekinmeden, ekonominin güdümlenmiş kanallardan serbestçe gelişimini sağlayacaktır. Piyasalar başı boş bırakılmadığı gibi, artık ekonomi, bilişim teknolojisi sayesinde bir bilinmezlik denizi değil, aksine fırtınaları, dalgaları çevreyi kullananlarca planlanabilen bir sistem olacaktır. Bu kapitalist küresel rekabetin ve saldırıların yasalar sınırında bir talan aracı olarak uluslararası sermayenin girişi ilk defa açıkça denetlenecektir. Açık toplum modelindeki açık toplum ekonomisinde bireyler ve ilişkiler “*Kemalist rejimi milli menfâata uymayan, devamlı bir şahsi menfâat kabul etmemektedir ve etmeyecektir*” sözlerinin uygulanma alanını yaratacaktır. Ülkeye her giren kişi, sayısal para kullanacağından uluslararası sistemden getirdikleri kredi kartları, banka kartları ile harcayacakları paralar merkez bankasına girecek, muhatapların hesabına da, harcanan dövizler sayısal para olarak otomatik ülke parasına dönecektir. Böyle güvenli bir sistemde yurt dışından bir şeyler getirmek isteyenlerde sistemden para alacak, bu tür bir sistemle hayali ihracat vurguncu ithalat, sonuç olarak kontrol dışı, vurguncu yasadışı ekonomi bertaraf edilecektir.

Sonuç: Kemalist Parti kurmak demek 21 yy partisini kurmak demektir. Özetle, sözünü ettiğimiz tüm parçalı devrimleri başarmak için bir nedeni olmayanlar olabilir. Oysa bizim bir nedenimiz var. Ülkemizin ekonomisini çökertecek milyonlarca insanı mağdur edecek AB hayalleri ile 7-8 bin dolar gelire ulaşma fantezisi içinde aldatılan halkın 500 dolar seviyesine düşmesine neden olacak Doğu Marmara Depremi^{xv}. Bu deprem öncesi alınması gereken önlemler için başlatılması gereken, ulusal bir kurtuluş ve dayanışma hareketidir. Ülkemizi bekleyen en önemli tehlike bu depremdir. Bu nedenle kimine hayal gibi gelen, artık teknolojinin yapmamız için yolumuzu açtığı devrimler demeti 2023 te “*nasıl bir ülke, nasıl bir Kemalist Parti*” sorusunun da yanıtıdır. Kemalistler hep ulusun, ülkenin problemlerini çözdüler. Şimdi de problem açık. **Kemalist Parti** ya 21 yy ait bir parti olacak genç beyinlerle yapılacak, ya da bir sürü emeklinin kendilerini hayatının son yıllarında aldatırken Kemalizm’e ihanetin en büyüğünü yaptığı yer olacak. Bunun için de karar verecek olan gençliktir. Gerçek Kemalist aydınının misyonu üreten gençliğin yanında bilgeliği ile destek vermektir. Ya buna karşı olan imam-cemaat yapısında ki bilmişler oligarşisini kıracağız ve ulusun kaderi için gerçekleri çoğalarak söyleyeceğiz, ya da yalan politikalarla ülkemizi her siyasal görüşün ve kampın iradesi ve adı tartışılmaz mamamların önderliğinde ulusun ve ülkenin cehennem yolculuğuna eşlik edeceğiz. **Kemalist Parti** olmalı mı? sorusunun yanıtı Mustafa Kemal Atatürk’ün sözleriyle açık ülke davalarının ideolojisini anlamış bilim ve akli rehber edinmiş olmakla verilir. Bu nedenle gerçek Kemalist hiç bir kişiyi Kemalizm davasına bir nebze hizmeti oldu diye imam gibi kutsallaştırmaz ve doğru bildiği ne ise o yolda yürür.

KAYNAKLAR

- i. Atatürk, M.K.,1914, Zabıt ve Kumandan İle Hasbihal, İş Bank.,Yay (I. Baskı,1973)., sf. 20-29.
- ii. Atatürk, M.K., 1937.Yeni hükümet programı demeci, Ayın Tarihi, Sayı 48, s 63
- iii. Yalıtırak, C.,2001. 21 yy da Kemalizmin siyasi ve ekonomik yelpazedeki yeri. *Aydınlanma 1923* S: 37 s. 9-14.
- iv. Yalıtırak, C.,1996. Teknik Devlet *Aydınlanma 1923, S:5, s.28-29.*
- v. Yalıtırak, C.,1997. Çağdaş Demokratik Teknik Devlet. *Aydınlanma 1923 S: 10, s.13-17.*
- vi. Duran, A.I.,2000. Sayısal Piyasaya doğru teknik devlete geçiş. *Aydınlanma 1923 S: 31 s. 17-20.*
- vii. Yalıtırak, C.,2000. Marmara Depremi: Ulusu ve Cumhuriyeti bekleyen tehlike. *Aydınlanma 1923 S: 33 s. 4-7.*
- viii. Savaş, Ö., 2000. Yeni Çağda Kemalizm. *Aydınlanma 1923 S: 35 s. 4-5*
- ix. Yalıtırak, C.,2002. Ulusu ve Cumhuriyeti bekleyen tehlike Doğu Marmara Depremi: Bilimsel, sosyal, siyasal gerçekler ve çözümler. *Aydınlanma 1923 S: 42 s. 5-24.*
- x. Atatürk, M.K. 1927. Nutuk (Söylev) Cilt II, 6.Baskı, TDK Yay., Ankara, s 525.
- xi Atatürk, M.K. 1937. 1 Kasım 1937 Millet Meclisi Tutarak Dergisi D. V, C. 20, Sf. 3
- xii Bayar,C., 8 Kasım 1937, Hükümet Programı<http://www.tbmm.gov.tr/ambar/HP9.htm>
- xiii. CHP, 1935, Cumhuriyet Halk Partisi Programı, Ulus Basımevi Ankara,
- xiv Bayar,C., 8 Kasım 1937, Hükümet Programı<http://www.tbmm.gov.tr/ambar/HP9.htm>
- xv Yalıtırak, C.,2002. Ulusu ve Cumhuriyeti bekleyen tehlike Doğu Marmara Depremi: Bilimsel, sosyal, siyasal gerçekler ve çözümler. *Aydınlanma 1923 S: 42 s. 5-24.*